

« zurück blättern vor »

RYCHT subst. m., ab 1849. **1)** ‘Schußrichtung, Ziel’ – ‘kierunek strzału, cel’: (†1849) 1949 Słow.Lir. 228, DOR *Z niej wystrzeli powstanie i w proch tego rozrzuci, kto na rychcie stanie.* o [LBel.] 1898 Konopn.Ludzie 469, DOR *Dwie skały stoją na rychcie, jak się starzy wyrażali, wszystkim naszym rozumowaniom, rachunkom i wątpliwościom, i ani raz ich przestąpić.* – Sw (gw.), DOR (daw.). **2)** ‘Ordnung, Verständigung, Harmonie’ – ‘porządek, porozumienie, ład, harmonia’: [hapax] †1893 Bliż., Sw *Nie mogę z nim przyjść do rychtu. Ani rusz do rychtu nie można przyjść.* – Sw (gw.), DOR (daw.). ♦ **Etym:** nhd. *Richt, Richte* subst. f., ‘Richtung einer Bewegung auf ein bestimmtes Ziel, Richtungslinie einer Bewegung’, GRI.

« zurück blättern vor »